

COLUMN

PETRA STIENEN

‘Juf, mag ik ook iets zeggen?’

Tracy en Eldin, twee leerlingen van de Vincent van Goghschool op de Donderberg in Roermond, komen me halen in de lerarenkamer. We zijn in een tijdelijke lokatie vanwege de verbouwing van de lokalen van de bovenbouw in het schoolgebouw waar ik zelf mijn lagere schooltijd doorbracht. Ik loop het klaslokaal binnen en geef alle leerlingen een hand. De namen van de leerlingen van groep 7 vertellen het verhaal van Nederland in 2017, van Ciske tot Shariveen, van Fatma tot Fleur, van Mohammed tot Timon. Aucke, Gert Jan en Matty staan achter in de klas om me te steunen. In de klas naast ons, bij juf Ankie van basisschool de Kasteeltuin, staat mijn collega-gastdocent Rens Raemakers. Samen geven we vandaag het vak politiek bij IMC Basis, een onderdeel van IMC Weekendschool. Een school in een school, die leerlingen in achterstandswijken aanspoort hun horizon te verbreden met hulp van enthousiaste gastdocenten uit uiteenlopende vakgebieden.

Bewondering

De leerlingen vragen meteen honderduit. Hoeveel we verdienen, waar we wonen, of we Mark Rutte wel eens ontmoet hebben. Zodra we over de politiek beginnen, zie ik een paar jongens en meisjes op het puntje van hun stoel zitten. Mijn bewondering voor leraren neemt met de minuut toe, aandacht vasthouden, iedereen in de klas serieus nemen, het is topsport. We bespreken hoe je als politicus belangen moet afwegen tussen een speeltuin of stoplichten of wel of niet betalen voor gezondheidszorg. Sommige leerlingen durven een afwijkend standpunt in te nemen. „Ja, je kunt

wel zeggen dat gezondheidszorg gratis moet zijn”, zegt Mohammed, „maar wie betaalt dan de artsen en de ziekenhuizen?”

Na onze inleidingen over politieke partijen, gemeenteraadswerk en debatteren gaan de leerlingen in kleine groepen uiteen. Ze bedenken een eigen partij en vertellen welke prioriteiten ze voor de eigen buurt hebben. Drie meiden hebben D’17 opgericht en willen graag een museum en een zwembad, de leerlingen van de onderwijspartij vinden dat een speelbos ook goed zou zijn voor de buurt omdat alle generaties daarnaartoe kunnen.

Louay zit al een hele tijd met zijn vinger in de lucht: „Juf, mag ik ook iets zeggen?” Eindelijk kan hij laten zien waar hij echt belangstelling voor heeft, hij volgt de Nederlandse politiek duidelijk op de voet. „Als je wilt dat mensen je standpunt steunen, moet je wel goed luisteren als politicus”, zegt hij met een grote glimlach op zijn gezicht.

Gert-Jan, de leraar van deze klas, zegt dat hij dit enthousiasme herkent uit de eerdere lessen met gastdocenten uit de journalistiek en installatietechniek. „Ik zie leerlingen opbloeien die misschien niet zo sterk zijn in lezen en rekenen, maar nu ineens iets van zichzelf mogen laten zien waar ik ook soms echt blij verrast door ben.”

Cindy Brock, de directeur van de Vincent van Gogh, heeft zich daarom ook ingezet IMC Basis naar Roermond te

Want het is echt bijzonder om met deze leerlingen aan het werk te zijn. Je ziet hun zelfvertrouwen soms al in een of twee lessen toenemen.

halen. „Deze leerlingen hebben allemaal hun eigen talent en ze verdienen het om ook gezien en gehoord te worden. Door gastdocenten uit de stad en buurt uit te nodigen, krijgen de leerlingen een inkijkje in de wereld buiten hun directe blikveld. Iets wat ze helaas niet altijd van huis uit mee krijgen.”

Bagage

Ik herken wat de directeur zegt. Vroeger ging ik wel eens mee met mijn vader, die huisschilder was, naar zijn klanten aan de andere kant van de stad. Zo leerde ik dat er beroepen bestonden zoals advocaat, chirurg en journalist. Er ging letterlijk een wereld voor me open die ik van huis uit niet meekreeg. En ik weet zeker dat het mij bagage heeft gegeven die me heeft geholpen op mijn levenspad. Dat is ook de reden waarom ik me inzet voor dit soort onderwijs in de wijk van mijn jeugd. Ik hoop dat er nog vele gastdocenten uit Roermond en omstreken dat gaan doen. Want het is echt bijzonder om met deze leerlingen aan het werk te zijn. Je ziet hun zelfvertrouwen soms al in een of twee lessen toenemen. Ze durven heel openbevangen vragen te stellen. En het is een unieke manier om weer in contact te komen met het kind dat we ooit zelf waren, vol nieuwsgierigheid naar de wereld buiten de school.

Petra Stienen is arabiste en publiciste.

Reageren?
petra@petrastienen.nl